ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 4ης Ιουνίου 1987 *

Στην υπόθεση 16/86,

G. P., υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενος από τον Benoît Liesenberg, δικηγόρο Βρυξελλών με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο R. P. Rippinger, 11, boulevard Royal,

προσφεύγων,

κατά

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον Detlef Bruggemann, μέλος της νομικής υπηρεσίας, και τον Roger O. Dalcq, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως του προέδρου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 1985, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων κατά της παραλείψεως της διοικήσεως να του παράσχει βοήθεια βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημιώσεως για την ηθική ζημία που υπέστη λόγω αυτής της παραλείψεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Moitinho de Almeida, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: P. Heim

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Ιανουαρίου 1986, ο G. P., υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (στο εξής: ΟΚΕ), άσκησε προσφυγή με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως του προέδρου της ΟΚΕ της 22ας Οκτωβρίου 1985 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση την οποία ο προσφεύγων υπέβαλε κατά της παραλείψεως της διοικήσεως να του παράσχει βοήθεια βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημιώσεως για την ηθική ζημία που υπέστη λόγω αυτής της παραλείψεως.

2 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία ο P. διαμαρτύρεται στην ουσία διότι, από το 1983, αποτελεί το αντικείμενο ύβρεων και απειλών εκ μέρους άλλου υπαλλήλου της ΟΚΕ, του V. d. G.. Έτσι, με υπηρεσιακό σημείωμα της 6ης Ιουλίου 1983 που απεύθυνε στον πρόεδρο της ΟΚΕ πληροφόρησε τον τελευταίο ότι ο V. d. G., κατά τη γενική συνέλευση του προσωπικού της 30ής Ιουνίου 1983, κατεφέρθη εναντίον του με υβριστικές εκφράσεις και έθεσε εν αμφιβόλω την επαγγελματική του ακεραιότητα και τις προσωπικές του ικανότητες. Σ' αυτό το υπηρεσιακό σημείωμα ο γενικός γραμματέας της ΟΚΕ απάντησε, στις 9 Σεπτεμβρίου 1983, ότι είχε συζήτηση με τον V. d. G. επί του εν λόγω επεισοδίου και ότι του έκανε σχετικά « τις αναγκαίες παρατηρήσεις ». Το έγγραφο κατέληγε με τα εξής « έχοντας έτσι ικανοποιήσει το αίτημά σας έναντι του κατηγορουμένου υπαλλήλου, θεωρώ αυτή την υπόθεση λήξασα ».

3 Στις 24 Ιουνίου 1985, ο P. υπέβαλε « διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, κατά της στάσεως της αρχής η οποία θεώρησε ότι δεν έπρεπε να επέμβει κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης για να τιμωρήσει τις απειλές, τις ύβρεις και τις λοιδωρίες » των οποίων αποτέλεσε αντικείμενο.

4 Η εν λόγω διοικητική ένσταση απορρίφθηκε με απόφαση του προέδρου της ΟΚΕ της 22ας Οκτωβρίου 1985 με την αιτιολογία ότι ο P. δεν διευκρίνισε ποια συγκεκριμένη απόφαση ανέμενε από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή. Κατόπιν αυτής της απορρίψεως, ο P. άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

5 Κατά το άρθρο 92, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως· αποφαίνεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπουν οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 91 του εν λόγω κανονισμού διαδικασίας. Ενόψει των στοιχείων της υπό

κρίση υποθέσεως, το Δικαστήριο αποφάσισε να εφαρμόσει αυτές τις διατάξεις και να αποφανθεί χωριστά επί του παραδεκτού της προσφυγής με Διάταξη, χωρίς να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

6 Τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων εξαρτούν το παραδεκτό προσφυγής ασκούμενης από τον υπάλληλο κατά του θεσμικού οργάνου στο οποίο ανήκει από την προϋπόθεση της κανονικής εξελίξεως της προηγούμενης διοικητικής διαδικασίας που προβλέπουν τα εν λόγω άρθρα. Στην περίπτωση που, όπως στην προκειμένη περίπτωση, ο υπάλληλος επιδιώκει να επιτύχει από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή τη λήψη αποφάσεως έναντί του, η διοικητική διαδικασία πρέπει να κινηθεί με την υποβολή αιτήσεως του ενδιαφερομένου με την οποία να καλεί την εν λόγω αρχή να λάβει την αιτουμένη απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Μόνον κατά της απορριπτικής αποφάσεως της εν λόγω αιτήσεως, η οποία, ελλείψει απαντήσεως της διοικήσεως, θεωρείται ότι υφίσταται στη λήξη τετράμηνης προθεσμίας, ο ενδιαφερόμενος μπορεί, εντός νέας προθεσμίας τριών μηνών, να υποβάλει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διοικητική ένσταση, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου.

7 Όπως ορθώς ισχυρίζεται η ΟΚΕ, δεν ακολουθήθηκε στην προκειμένη περίπτωση αυτή η διοικητική διαδικασία την οποία επιτακτικώς ορίζουν οι διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

8 Πράγματι, της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος, που υποβλήθηκε στις 24 Ιουνίου 1985, δεν προηγήθηκε αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων δεν γνωστοποίησε στη διοίκηση ποια είναι τα μέτρα που η τελευταία όφειλε να λάβει έναντί του. Το υπηρεσιακό του σημείωμα της 6ης Ιουλίου 1983, που απεύθυνε στον πρόεδρο της ΟΚΕ, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τέτοια αίτηση για την παρούσα διαδικασία. Ο προσφεύγων διευκρίνισε ο ίδιος σχετικά ότι, επιθυμώντας να καθησυχάσουν τα πνεύματα, είχε τότε αρκεσθεί στην απάντηση της διοικήσεως και δεν θέλησε, επομένως, να συνεχίσει την ενέργειά του. Εν πάση περιπτώσει, το έγγραφο του γενικού γραμματέα της 9ης Σεπτεμβρίου 1983, με το οποίο ο τελευταίος απάντησε στο υπηρεσιακό σημείωμα της 6ης Ιουλίου 1983, δεν ακολούθησε διοικητική ένσταση εντός της τρίμηνης προθεσμίας, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, η δε διοικητική ένσταση που υποβλήθηκε στις 24 Ιουνίου 1985 είναι προδήλως εκπρόθεσμη.

9 Από τα ανωτέρω έπεται ότι δεν προηγήθηκε της προσφυγής κανονική διοικητική διαδικασία και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί η προσφυγή ως απαράδεκτη στο σύνολό της, περιλαμβανομένου του αιτήματος αποζημιώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττώμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 4 Ιουνίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο προέδρος του τρίτου τμήματος

Y. Galmot